

Geachte Heer, Mevrouw,

Ik schrijf deze reactie vanuit mijn eigen ervaring, omdat ik zowel fysieke als psychische klachten heb, waarbij de kans op verbetering helaas minimaal is. Ik zie dat het kabinet met het nieuwe wetsvoorstel de tegemoetkoming wil afschaffen en dat dit wordt gecompenseerd door een verlaging van het eigen risico in de zorg. Hoewel de achterliggende gedachte begrijpelijk is, maak ik me grote zorgen over de gevolgen voor mensen met chronische (psychische én fysieke) beperkingen die niet of nauwelijks kunnen herstellen.

1. Hogere financiële en emotionele druk

Voor wie levenslang zal moeten omgaan met complexe lichamelijke en geestelijke klachten, zijn er structureel extra kosten (denk aan therapie, hulpmiddelen, aanpassingen en medicatie). Zonder de huidige tegemoetkoming kan dit financieel een groot probleem worden, zeker als men (gedeeltelijk) arbeidsongeschikt is en weinig inkomen heeft. Bovendien kan de stress over geldzaken de psychische klachten verergeren, wat een negatieve spiraal kan veroorzaken.

2. Geen uitzicht op verbetering

Wanneer je te maken hebt met blijvende klachten, is het dubbel zwaar om te horen dat een financiële tegemoetkoming verdwijnt. Een dalend inkomen of duurdere zorg kan het gevoel van machteloosheid en somberheid versterken. Dit kan leiden tot meer afstand tot de arbeidsmarkt, maar ook tot sociale isolatie. In het geval van psychische problemen is het ontzettend belangrijk dat er ruimte blijft voor passende zorg en begeleiding, om te voorkomen dat klachten verergeren.

3. Te algemene oplossing (verlaging eigen risico)

De verlaging van het eigen risico kan nuttig zijn voor mensen met incidentele zorgkosten, maar bij chronische en complexe klachten zijn de kosten veel breder en vaak niet volledig gedekt door de basisverzekering. Een algemene maatregel houdt geen rekening met individuele situaties waarin de zorgkosten extreem hoog kunnen zijn. Hierdoor wordt een kwetsbare groep, die al te maken heeft met structurele en blijvende beperkingen, mogelijk onevenredig geraakt.

4. Noodzaak tot maatwerk

Ik zou het kabinet daarom willen vragen om binnen deze wetswijziging extra oog te hebben voor mensen bij wie geen of weinig herstel mogelijk is. Zij hebben vaak continu, intensieve ondersteuning nodig en kunnen niet 'even' bezuinigen op medische zorg of hulpmiddelen. Maatwerkregelingen, aanvullende subsidies of een speciaal fonds voor chronisch zieken (inclusief psychische aandoeningen) kan helpen om deze groep de noodzakelijke zorg en ondersteuning te blijven garanderen.

Conclusie

Voor mensen met zowel fysieke als psychische aandoeningen die blijvend zijn, is het wegvallen van de tegemoetkoming een grote zorg. Ik waardeer de poging tot vereenvoudiging van de regelingen, maar wil u dringend verzoeken rekening te houden met de zwaarte van hun situatie. Zonder een passende, gerichte compensatie blijven deze mensen in financiële onzekerheid en loopt hun gezondheid (en die van hun naasten) een extra risico.

Met vriendelijke groet,

S.Brown